

Sygn. akt III KK 292/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Andrzej Tomczyk (sprawozdawca)

SSA del. do SN Jacek Błaszczak

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwy,
w sprawie G. J.

skazanego z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 5 lutego 2013 r.

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego - na niekorzyść skazanego -
od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 12 kwietnia 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w W. do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy uznał G. J. za winnego występku zakwalifikowanego z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. po zastosowaniu art. 57 a § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na dwuletni okres próby.

Wyrok ten, w części dotyczącej orzeczenia o karze, kasacją szczególną, wniesioną w dniu 16 sierpnia 2012 r., zaskarżył na niekorzyść skazanego Prokurator Generalny i zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 387 § 2 k.p.k. w zw. z art. 387 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec G. J., za czyn zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k., kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, mimo uwzględnienia wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz orzeczenie nawiązek w kwotach po 200 zł na rzecz pokrzywdzonych: K. K. i M. O., co nadto skutkowało rażącym naruszeniem prawa materialnego – art. 57 a § 2 k.k., obligującego do orzeczenia nawiązek w przypadku skazania za występki o charakterze chuligańskim”, wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym. Sąd Rejonowy – niewątpliwie przez nieuwagę (o czym świadczy postanowienie z dnia 8 marca 2012 r. nieuwzględniające wniosku prokuratora o skazanie G. J. w trybie art. 335 § 1 k.k. w zw. z art. 343 § 1 k.k. z powodu braku odniesienia się do regulacji zawartej w art. 57 a § 2 k.k.) – mimo werbalnego uwzględnienia w całości wniosku oskarżonego, nie orzekł zaproponowanych przez niego, a nakazanych przepisem art. 57 a § 2 k.k. nawiązek na rzecz pokrzywdzonych. Tym samym rażąco naruszył przepisy procedury wskazane w zarzucie kasacji, czego dalszą konsekwencją było naruszenie przepisu prawa materialnego, również zarzutem kasacji objętego.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak na wstępie, a wobec oczywistości uchybień odstąpić od formułowania wskazań co do dalszego postępowania.

